

Bayer Zsolt: Üzenet 2040-b?

2011 december 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Elmegy ez az év is. A varjú sem károg utána. Kár, hogy nem hallatszik legalább egy árva „kár-kár”. Mert nincsen felesleges év, egy sem. Csak id? kell, hogy kiderüljön.

„Az új Tolsztoj valószínűleg csak 1940 táján születik, s 1980-ban kezdi el az új Háború és Békét” – írja Cs. Szabó László a harmincas években. S még hozzáteszi: „Mi a nyersanyagot szállítjuk 1980-nak. Véréink?l táplálkozik a remekm?. Duhamel, Giono, Green, Montherlant, Jules Romains egy év óta abbahagyta a regényírást, beállt tanúnak. A Discussion Library-ben s a filléres Pelican Library-ben egymást ?zik a helyzetjelentések. A renaissance óta nem volt ilyen nagy politikai irodalom.”

Beálltunk hát tanúnak. S mondjuk: ha Dobó idejében lett volna a mai értelemben vett tömegkommunikáció, Dobó soha nem gy?zhetett volna Egernél. Mert sorra jelentek volna meg a cikkek, hogy elég volt ebb?l a kalandorságból, elég a felesleges szabadságharcból, tessék figyelembe venni a realitásokat. S hogy nem lehet szembeszegülni a világgal.

Mert így a Fugger bankház sem ad több kölcsönt. S felszólították volna a véd?ket, hogy hátráljanak ki a kapitány mögül, ameddig lehetséges. S kihátráltak volna. S Heged?s hadnagy tartotta volna a sajtótájékoztatót...

Nem volt Dobó idejében modern tömegkommunikáció, csak Tinódi pengette lantját korszer?tlenül – így Dobót is csak utólag lehetett felségárulási perbe fogni, és börtönbe vetni.

Nekünk van tömegkommunikációnk, ezért tudhatjuk, hogy 2011 is csak egy olyan esztend?, mint a többi. Mint

például 1815. Akkor szenvedett végső vereséget Napóleon Waterloonál. A csatát egy dombtetőn figyelte Nathan Rotschild egyik ügynöke, aki egy nappal hamarabb ért Londonba, mint Wellington futára. Rotschild pedig az angol győzelem hírének birtokában bement a tőzsdére, és elterjesztette szomorú arccal, hogy Napóleon győzött. Kitért a pánik, a részvények ára földig zuhant, Rotschild pedig megvásárolta mindet. S mire befutott a valódi hír Napóleon bukásáról, addigra kezében volt az angol kötvénypiac és a Bank of England is.

Ma, a tömegkommunikáció világában nincsen szükség valódi csatákra, győzelmekre és bukásokra. Nincs szükség mindig gyorsabb ügynökhálózatra sem. Ma csak HÍR kell – s megbuknak országok, kormányok, birodalmak. Ennyit változott a világ.

2011 a hiénák és a mögöttük álló láthatatlanok esztendeje. Állnak még Dobók itt-ott, s óvatosan megkísérlik az ellenállást. Odakint nincsen már had a vár körül. Csak újságokat hajigálnak be a várba, a hitelminősítők legfrissebb véleményeit, és a láthatatlanok zsoldjában álló hatalmasok fenyegető leveleit. A védők pedig állnak, és figyelnek. Még nem akarják odadobni hitüket a mátrixnak. De figyelnek. Értik –vagy inkább egészséges ösztöneikkel érzik-, mire megy ki a játék. Ezért várnak. És hallják, ahogy odalentről, a vár pincéjéből felszóródik a lázadók zajongása.

Láznak a zsoldosok és az örök ostobák. A zsoldosok számításból, az ostobák földhözragadt, elpusztíthatatlan butaságból. Ők visszakövetelik az aklot, a jármot, a hitelminősítők simogatását.

„Szomorú forradalom, embergyalázó vedlés. (...) A napszámos válláról leveszi a zsákot, de már nem engedi a gépig. Csak egy csavarig. (Köztudomású, hogy Chaplin egész filmet írt erről.) A zsákhordó kihal, de utána hal a romantikus proletár is, aki még egy egész gép rabja volt. Már az igavonás és a szakmunka is túl emberséges állapot, a kivételesek joga. A szakmunkás vezérkar alá egy csavarforgató csorda gyűl, a félig tanult munkás. A fél-intellektus párja. (...) A félig tanult munkás azonban már egy életen át csak a csavarig jut s a félintellektus szellemi vagdalékáig.

Csak más szájából tud tanulni: a propaganda, a mozi, a rádió, a világnézeti tanfolyam mindent megrág neki. (...) Nem hiszed? Nézz körül. Amit látsz: a félműveltek lázadása.” Félelmetes, mennyire pontosan látta Cs. Szabó, a mi félrerugdalt zsenink 2011-et 1930-ból. S azt még ő sem tudhatta, hogy mi már a mátrixé vagyunk. Ezért teszi hozzá keserűen a látülethez: „Az irodalom egyetlen jalkiáltás a Dunától Amerikáig: a Szellem keresi az embert, mint Herkules az eltűnt Hylast. De a kiáltásra csak a kollektív fűszálak felelnek.”

Hát akkor mondjuk kollektív f?szálakként: 2011 legnagyobb újdonsága, hogy támadtak emberek a mátrixban, akik elkezdtek keresni a Szellemet. S ha 2040-ben lesz még, aki visszatekint ide, akkor tudhatjuk: megtalálták. Mi pedig annyit tudhatunk legalább, hogy ezt a harcot nem veszíthetjük el. Hajjigáljanak bármit odakintről a várunkba. Mert igenis er?s vár a MI istenünk...

Bayer Zsol, magyarhirlap.hu

Ajánló
